

III

(Pripravljalni akti)

POBUDE DRŽAV ČLANIC

Pobuda Kraljevine Belgije, Republike Bolgarije, Republike Estonije, Kraljevine Španije, Republike Avstrije, Republike Slovenije in Kraljevine Švedske za Direktivo Evropskega parlamenta in Sveta z dne ... o evropskem preiskovalnem nalogu v kazenskih zadevah

(2010/C 165/02)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

Tampereju 15. in 16. oktobra 1999 običajno predstavlja temelj pravosodnega sodelovanja v kazenskih zadevah v Uniji.

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 82(1)(a) Pogodbe,

ob upoštevanju pobude Kraljevine Belgije, Republike Bolgarije, Republike Estonije, Kraljevine Španije, Republike Avstrije, Republike Slovenije in Kraljevine Švedske,

po predložitvi osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Evropska unija si je kot cilj zadala ohranitev in razvoj območja svobode, varnosti in pravice.

(2) V skladu s členom 82(1) Pogodbe o delovanju Evropske unije pravosodno sodelovanje v kazenskih zadevah v Uniji temelji na načelu vzajemnega priznavanja sodb in sodnih odločb, ki od zasedanja Evropskega sveta v

(3) V Okvirnem sklepu Sveta 2003/577/PNZ z dne 22. julija 2003 o izvrševanju sklepov o zasegu premoženja ali dokazov v Evropski uniji ⁽¹⁾ je poudarjeno, da je treba zagotoviti takojšnje medsebojno priznavanje sklepov, da se prepreči uničenje, preoblikovanje, premikanje, prenos ali odstranitev dokazov. Ker pa je navedeni instrument omejen na fazo zasega, mora biti sklepu o zasegu priloženo posebno zaprosilo za prenos dokaza državi izdaje v skladu s pravili, ki se uporabljajo pri medsebojni pomoči v kazenskih zadevah. Posledica tega je dvostopenjski postopek, ki ni dovolj učinkovit. Poleg tega sistema obstajajo tudi tradicionalni instrumenti za sodelovanje, zato ga pristojni organi v praksi redko uporabljajo.

(4) Okvirni sklep Sveta 2008/978/PNZ z dne 18. decembra 2008 o evropskem dokaznem nalogu za namene pridobitve predmetov, dokumentov in podatkov za uporabo v kazenskih postopkih je bil sprejet zaradi uporabe načela vzajemnega priznavanja v tem pogledu. Vendar se evropski dokazni nalog uporablja samo za dokaze, ki že obstajajo, in torej zajema le omejen razpon pravosodnega sodelovanja v kazenskih zadevah v zvezi z dokazi. Ker je njegovo področje uporabe omejeno, lahko pristojni organi uporabljajo nov sistem ali postopke medsebojne pravne pomoči, ki se v vsakem primeru uporabljajo za dokaze, ki niso vključeni v področje uporabe evropskega dokaznega naloga.

(5) Po sprejetju okvirnih sklepov 2003/577/PNZ in 2008/978/PNZ je postalo jasno, da je sedanji okvir za zbiranje dokazov preveč razdrobljen in zapleten. Zato je potreben nov pristop.

⁽¹⁾ UL L 196, 2.8.2003, str. 45.

- (6) Evropski svet je v stockholmskem programu, ki je bil sprejet 11. decembra 2009, določil, da bi bilo treba nadaljevati vzpostavljanje celovitega sistema za pridobivanje dokazov v čezmejnih primerih na podlagi načela medsebojnega priznavanja. Evropski svet je izpostavil, da je sistem veljavnih instrumentov na tem področju razdrobljen in da je zato potreben nov pristop, ki bo temeljil na načelu medsebojnega priznavanja in hkrati upošteval prožnost tradicionalnega sistema medsebojne pravne pomoči. Zato je Evropski svet pozval, da se pripravi celovit sistem, ki bo nadomestil vse obstoječe instrumente na tem področju, vključno z okvirnim sklepom o evropskem dokaznem nalogu, in ki bo po možnosti zajemal vse vrste dokazov ter v katerem bodo določeni roki za izvršitev in razlogi za zavrnitev v čim večji meri omejeni.
- (7) Ta novi pristop temelji na enotnem instrumentu, imenovanem evropski preiskovalni nalog (EPN). EPN se bo izdajal za izvršitev enega ali več posebnih preiskovalnih ukrepov za zbiranje dokazov v državi izvršitve. To vključuje tudi pridobitev dokazov, ki jih organ izvršitve že ima.
- (8) Področje uporabe EPN je horizontalno in torej velja za skoraj vse preiskovalne ukrepe. Kljub temu pa so za nekatere ukrepe, kot so ustanavljanje skupne preiskovalne enote in zbiranje dokazov v okviru te enote, pa tudi nekatere posebne oblike prestrezanja telekomunikacij, na primer prestrezanje s takojšnjim posredovanjem in prestrezanje satelitskih telekomunikacij, potrebna posebna pravila, ki jih je primerneje obravnavati ločeno. Za te vrste ukrepov bi se morali še naprej uporabljati obstoječi instrumenti.
- (9) Ta direktiva se ne uporablja za čezmejno opazovanje iz člena 40 Konvencije z dne 19. junija 1990 o izvajanju schengenskega sporazuma⁽¹⁾.
- (10) EPN bi moral biti usmerjen na preiskovalni ukrep, ki ga je treba izvesti. Najprimerneje je, da o tem, kateri ukrep se uporabi, odloča organ izdaje, na podlagi podrobnih podatkov o zadevni preiskavi s katerimi razpolaga. Vendar pa bi bilo treba tudi organu izvršitve zagotoviti možnost, da bodisi uporabi drugačen ukrep, če zahtevani ukrep ne obstaja ali ni na voljo v njegovem nacionalnem pravu, ali pa če je druga vrsta ukrepa manj prisilno sredstvo s katerim se doseže enak rezultat kot z ukrepom, določenim v EPN.
- (11) Izvršitev EPN bi morala v največjem možnem obsegu potekati v skladu s formalnostmi in postopki, ki jih izrecno navede država izdaje, pri čemer njegova izvedba ne bi smela posegati v temeljna pravna načela države izvršitve. Organ izdaje lahko zahteva, da eden ali več organov države izdaje pri izvršitvi EPN pomaga pristojnim organom države izvršitve. Ta možnost ne obsega kakršnih koli pooblastil za kazenski pregon za organe države izdaje na ozemlju države izvršitve.
- (12) Da se zagotovi učinkovitost pravosodnega sodelovanja v kazenskih zadevah, bi bilo treba omejiti možnost zavrnitve priznanja ali izvršitve EPN ter razloge za odlog njegove izvršitve.
- (13) Da se zagotovi hitro, učinkovito in dosledno sodelovanje v kazenskih zadevah med državami članicami, so potrebne časovne omejitve. Odločitev o priznanju ali izvršitvi, in dejansko izvršitev preiskovalnega ukrepa bi bilo treba izvesti enako hitro in jima dati enako prioriteto kot v podobnem nacionalnem ukrepu. Da se zagotovi, da se odločitev sprejme ali izvršitev izvede v razumnem roku, ali da se izpolnijo postopkovne zahteve države izdaje, bi bilo treba določiti roke.
- (14) EPN zagotavlja enoten sistem za pridobivanje dokazov. Kljub temu pa so potrebna dodatna pravila za nekatere vrste preiskovalnih ukrepov, ki bi jih bilo treba vključiti v EPN, kot je začasni tranfer pridržanih oseb, zaslišanje prek videokonference ali telefonske konference in pridobivanje informacij v zvezi z bančnimi računi ali bančnimi transakcijami, ali nadzorovane dobave. EPN zajema preiskovalne ukrepe, v okviru katerih se dokazi zbirajo v realnem času, neprekinjeno in v določenem časovnem obdobju, vendar bi bilo treba glede na različno nacionalno pravo držav članic organom izvršitve zagotoviti zadostno prožnost glede teh ukrepov.
- (15) Ta direktiva nadomesti okvirna sklepa 2003/577/PNZ in 2008/978/PNZ ter različne instrumente o medsebojni pravni pomoči v kazenskih zadevah v kolikor se nanašajo na pridobivanje dokazov za uporabo v postopkih v kazenskih zadevah.
- (16) Ker cilja te direktive, to je medsebojnega priznavanja sklepov o pridobitvi dokazov, države članice ne morejo zadovoljivo doseči in ker ta cilj zaradi obsega in učinkov predlaganega ukrepa lažje doseže Unija, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji. Skladno z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta direktiva ne presega okvirov, ki so potrebni za doseganje navedenega cilja.

(¹) UL L 239, 22.9.2000, str. 19.

(17) Ta direktiva spoštuje temeljne pravice in upošteva načela, ki jih priznava člen 6 Pogodbe o Evropski uniji in Listina o temeljnih pravicah Evropske unije, zlasti njeno poglavje VI. Ničesar v tej direktivi ni mogoče razlagati kot prepoved zavrnitve izvršitve EPN, kadar zaradi objektivnih elementov obstajajo razlogi za sum, da je bil EPN izdan z namenom pregona ali kaznovanja osebe na podlagi njenega spola, rase ali narodnosti, vere, spolne usmerjenosti, državljanstva, jezika ali političnega prepričanja, ali da bo oseba zaradi katerega od teh razlogov v slabšem položaju.

(18) [V skladu s členom 3 Protokola št. 21 o stališču Združenega kraljestva in Irske glede območja svobode, varnosti in pravice, ki je priložen Pogodbi o Evropski uniji in Pogodbi o delovanju Evropske unije, sta Združeno kraljestvo in Irsko podali uradno obvestilo, da želita sodelovati pri sprejetju te direktive.]

(19) V skladu s členoma 1 in 2 Protokola št. 22 o stališču Danske, ki je priložen k Pogodbi o Evropski uniji in Pogodbi o delovanju Evropske unije, Danska ne sodeluje pri sprejetju te direktive, ki zato zanjo ni zavezujoča in se v njej ne uporablja –

SPREJELA NASLEDNJO DIREKTIVO:

POGLAVJE I

EVROPSKI PREISKOVALNI NALOG

Člen 1

Oprelitev evropskega preiskovalnega naloga in obveznost njegove izvršitve

1. Evropski preiskovalni nalog (EPN) je sodna odločba, ki jo izda pristojni organ države članice („država izdaje“) zaradi izvedbe enega ali več posebnih preiskovalnih ukrepov z namenom zbiranja dokazov v okviru postopkov iz člena 4 v drugi državi članici (država izvršitve).

2. Države članice izvršijo EPN na osnovi načela medsebojnega priznavanja in v skladu z določbami te direktive.

3. Ta direktiva ne vpliva na obveznost spoštovanja temeljnih pravic in pravnih načel, določenih v členu 6 Pogodbe o

Evropski uniji, nespremenjene ostanejo tudi kakršne koli tozadevne obveznosti pravosodnih organov. Ta direktiva prav tako od držav članic ne zahteva, da sprejmejo kakršne koli ukrepe v nasprotju s svojimi ustavnimi pravili glede svobode združevanja, svobode tiska in svobode izražanja v drugih medijih.

Člen 2

Oprelitev

V tej direktivi:

(a) „organ izdaje“ pomeni:

(i) pristojnega sodnika, sodišče, preiskovalnega sodnika ali javnega tožilca v zadevnem primeru; ali

(ii) kakršni koli drug pravosodni organ, ki ga določi država izdaje, in ki ima v posameznem primeru pristojnosti preiskovalnega organa v kazenskem postopku in je v skladu z nacionalnim pravom pristojen za odreditev zbiranja dokazov;

(b) „organ izvršitve“ pomeni organ, ki je pristojen za priznavanje ali izvrševanje EPN v skladu s to direktivo. To je organ, ki je pristojen za izvrševanje preiskovalnih ukrepov, navedenih v EPN, v podobnih nacionalnih primerih.

Člen 3

Področje uporabe EPN

1. EPN zajema kakršenkoli preiskovalni ukrep razen ukrepov iz odstavka 2.

2. EPN ne zajema naslednjih ukrepov:

(a) ustanovitve skupne preiskovalne enote in zbiranja dokazov v okviru te enote, kot je določeno v členu 13 Konvencije o medsebojni pomoči v kazenskih zadevah med državami članicami Evropske unije ⁽¹⁾ (v nadaljnjem besedilu: Konvencija) in Okvirnem sklepu Sveta 2002/465/PNZ z dne 13. junija 2002 o skupnih preiskovalnih enotah ⁽²⁾;

⁽¹⁾ UL C 197, 12.7.2000, str. 3.

⁽²⁾ UL L 162, 20.6.2002, str. 1.

(b) prestrezanja in takojšnjega posredovanja telekomunikacij v skladu s členom 18(1)(a) Konvencije; in

(c) prestrezanja telekomunikacij iz člena 18(1)(b) Konvencije, če se nanaša na primere iz člena 18(2)(a) in (c) ter člena 20 navedene konvencije.

Člen 4

Vrste postopkov, za katere se lahko izda EPN

EPN se lahko izda:

(a) v zvezi s kazenskim postopkom, ki ga sprožijo pravosodni organi ali bi lahko bil sprožen pred njimi, v zvezi z dejanjem, kaznivim po nacionalni zakonodaji države izdaje;

(b) v postopku pred upravnimi organi v zvezi z dejanji, ki so kazniva po nacionalnem pravu države izdaje, ker predstavljajo zakonske kršitve, in kadar se lahko zoper odločitev sproži postopek pred sodiščem, ki je pristojno zlasti za kazenske zadeve;

(c) v postopku pred pravosodnimi organi za dejanja, ki so kazniva po nacionalnem pravu države izdaje, ker predstavljajo zakonske kršitve, in kadar se lahko zoper odločitev sproži postopek pred sodiščem, ki je pristojno zlasti za kazenske zadeve; in

(d) v zvezi s postopki iz točk (a), (b) in (c), ki se nanašajo na kazniva dejanja ali kršitve, za katere lahko pravna oseba odgovarja ali je lahko kaznovana v državi izdaje.

Člen 5

Vsebina in oblika EPN

1. EPN, podan v obrazcu iz priloge A, je treba izpolniti in podpisati, točnost njegove vsebine pa mora overiti organ izdaje.

2. Vsaka država članica navede, kateri jezik(-i) se lahko poleg uradnih jezikov institucij Unije in uradnega(-ih) jezika(-ov)

zadevne države članice uporabijo pri pripravi ali prevodu EPN, če je zadevna država država izvršitve.

POGLAVJE II

POSTOPKI IN ZAŠČITNI UKREPI ZA DRŽAVO IZDAJE

Člen 6

Pošiljanje EPN

1. Organ izdaje pošlje EPN organu izvršitve na kakršen koli način, ki omogoča pisni zapis, in pod pogoji, ki dovoljujejo državi izvršitve ugotavljanje verodostojnosti. Tudi vsa nadaljnja uradna sporočila se izmenjujejo neposredno med in organom izdaje in organom izvršitve.

2. Brez poseganja v člen 2(b) lahko vsaka država članica imenuje centralni organ ali, kadar je to določeno v njenem pravnem sistemu, več centralnih organov za pomoč pristojnim pravosodnim organom. Država članica lahko odloči, če je to potrebno zaradi notranje organiziranosti njenega pravosodnega sistema, da bo(-do) njen(njihovi) centralen(-i) organ(-i) odgovoren(-ni) za administrativno pošiljanje in prejemanje EPN in za vso s tem povezano uradno korespondenco.

3. Če organ izdaje želi, se lahko pošiljanje izvede prek varovanega telekomunikacijskega sistema Evropske pravosodne mreže.

4. Če organ izvršitve ni znan, organ izdaje opravi vse potrebne poizvedbe, tudi prek kontaktnih točk Evropske pravosodne mreže, da bi pridobil podatke od države izdaje.

5. Če organ v državi izvršitve, ki prejme EPN, ni pristojen, da ga prizna in da sprejme potrebne ukrepe za njegovo izvršitev, ga po uradni dolžnosti pošlje organu izvršitve in o tem obvesti organ izdaje.

6. Vse težave v zvezi s pošiljanjem ali verodostojnostjo kakršnega koli dokumenta, potrebnega za izvršitev EPN, se rešujejo v neposrednih stikih med sodelujočima organoma izdaje in izvršitve ali po potrebi s sodelovanjem centralnih organov držav članic.

Člen 7

EPN, ki dopolnjuje predhodni EPN

1. Če organ izdaje izda EPN, ki dopolnjuje predhodni EPN, to navede v dokumentu in pri tem uporabi obrazec iz priloge A.
2. Če organ izdaje v skladu s členom 8(3) sodeluje pri izvršitvi EPN v državi izvršitve, lahko EPN, ki dopolnjuje predhodni EPN, v času prisotnosti v navedeni državi naslovi neposredno na organ izvršitve, brez poseganja v uradna obvestila iz člena 28(1)(c).

POGLAVJE III

POSTOPKI IN NADZORNI UKREPI ZA IZVRŠITVENO DRŽAVO

Člen 8

Priznavanje in izvršitev

1. Organ izvršitve brez kakršne koli nadaljnje formalnosti prizna EPN, poslan v skladu s členom 6, in nemudoma ukrene vse potrebno za njegovo izvršitev na enak način in pod enakimi pogoji, kot če bi zadevni preiskovalni ukrep odredil organ države izvršitve, razen če se navedeni organ odloči, da se bo skliceval na enega od razlogov za nepriznavanje ali neizvršitev iz člena 10 ali na enega od razlogov za odložitev iz člena 14.
2. Organ izvršitve izpolni vse formalnosti in postopke, ki jih izrecno navede organ izdaje, razen če je v tej direktivi določeno drugače in če te formalnosti in postopki niso v nasprotju s temeljnimi pravnimi načeli države izvršitve.
3. Organ izdaje lahko zahteva, da eden ali več organov države izdaje pomaga pristojnim organom države izvršitve pri izvršitvi EPN. Organ izvršitve izpolni to zahtevo, če takšno sodelovanje ni v nasprotju s temeljnimi pravnimi načeli države izvršitve.
4. Organ izdaje in organ izvršitve se lahko med seboj posvetujeta na kakršen koli ustrezen način, da se omogoči učinkovitejša uporaba tega člena.

Člen 9

Uporaba drugačnega preiskovalnega ukrepa

1. Organ izvršitve se lahko odloči za uporabo drugačnega preiskovalnega ukrepa, ki ni določen v EPN, če:
 - (a) preiskovalni ukrep, določen v EPN, ne obstaja v pravu države izvršitve;

- (b) če preiskovalni ukrep, določen v EPN, obstaja v pravu države izvršitve, vendar je njegova uporaba omejena na seznam kaznivih dejanj ali vrsto kaznivih dejanj, kar ne zajema kaznivega dejanja, na katerega se nanaša EPN; ali
- (c) če je drugačen ukrep, ki ga izbere organ izvršitve, manj prisilno sredstvo, vendar pa je z njim mogoče doseči enake rezultate kot z ukrepom na podlagi EPN.

2. Če se organ izvršitve odloči za možnost iz odstavka 1, o tem najprej obvesti organ, ki je nalog izdal, ta se nato lahko odloči za odpravo EPN.

Člen 10

Razlogi za nepriznanje ali neizvršitev

1. Priznanje ali izvršitev EPN v državi izvršitve se lahko zavrne, kadar:
 - (a) v pravu države izdaje obstaja imuniteta ali privilegij, ki onemogoča izvršitev EPN;
 - (b) bi v posameznem primeru njegova izvršitev škodila temeljnemu interesom nacionalne varnosti, ogrožala vir informacij ali bi bilo treba zaradi nje uporabiti zaupne informacije v zvezi z določenimi obveščevalnimi dejavnostmi;
 - (c) v primerih iz člena 9(1)(a) in (b), ni na voljo drugega preiskovalnega ukrepa, s katerim bi lahko dosegli podoben rezultat; ali
 - (d) je bil EPN izdan v postopkih iz člena 4(b) in (c) ter ukrep ne bi bil dovoljen v podobnem nacionalnem primeru.
2. V primerih iz odstavka 1(b) in (c) se organ izvršitve pred odločitvijo o popolnem ali delnem nepriznanju ali neizvršitvi EPN na primeren način posvetuje z organom izdaje in po potrebi zaprosi za takojšnje posredovanje potrebnih informacij.

Člen 11

Roki za priznanje ali izvršitev

1. Odločitev o priznanju ali izvršitvi mora biti sprejeta in preiskovalni ukrep izveden enako hitro in z enako prioriteto kot v podobnem nacionalnem primeru, v vsakem primeru pa v rokih, ki je določenih v tem členu.

2. Če je organ izdaje navedel v EPN, da so zaradi postopkovnih rokov, resnosti kaznivega dejanja ali drugih zelo nujnih okoliščin potrebni krajši roki, kot so določeni v tem členu, ali v primeru, če je organ izdaje v EPN navedel, da je treba preiskovalni ukrep izvesti na določeni datum, mora organ izvršitve to zahtevo v največji možni meri upoštevati.

3. Vsako odločitev o priznanju ali izvršitvi je treba sprejeti čimprej in, brez poseganja v odstavku 5, najpozneje 30 dni po tem, ko je pristojni organ izvršitve prejel EPN.

4. Če ni razlogov za odložitev v skladu s členom 14 ali v primeru, če država izvršitve že ima dokaze, na katere se nanaša preiskovalni ukrep, zajet v EPN, organ izvršitve takoj in brez poseganja v odstavku 5 izvede preiskovalni ukrep, najpozneje pa v 90 dneh po sprejetju odločitve iz odstavka 3.

5. Kadar pristojni organ izvršitve v posameznem primeru ne more upoštevati roka iz odstavka 3, o tem takoj na kakršen koli način obvesti pristojni organ države izdaje ter navede razloge za zamudo in predvideni čas, potreben za sprejetje odločitve. V takšnem primeru se rok iz odstavka 3 lahko podaljša za največ 30 dni.

6. Kadar pristojni organ izvršitve v posameznem primeru ne more upoštevati roka iz odstavka 4, o tem takoj na kakršen koli način obvesti pristojni organ države izdaje in navede razloge za zamudo ter se posvetuje z organom izdaje o ustreznem roku za izvedbo ukrepa.

Člen 12

Posredovanje dokazov

1. Organ izvršitve brez nepotrebnega odlašanja posreduje dokaze, ki so bili pridobljeni pri izvršitvi EPN, državi izdaje. Če je v EPN zahtevano takojšnje posredovanje in je to dovoljeno v skladu z nacionalnim pravom države izvršitve, se dokazi takoj posredujejo pristojnim organom države izdaje, ki pomagajo pri izvršitvi EPN v skladu s členom 8(3).

2. Izvršitveni organ pri posredovanju pridobljenih dokazov navede, ali jih je treba vrniti državi izvršitve, takoj ko se navedenih dokazov v državi izdaje več ne potrebuje.

Člen 13

Pravna sredstva

Zainteresiranim stranem morajo biti na voljo pravna sredstva v skladu z nacionalnim pravom. Vsebinski razlogi za izdajo EPN se lahko izpodbijajo samo s tožbo, vloženo na sodišču v državi izdaje.

Člen 14

Razlogi za odložitev priznanja ali izvršitve

1. Priznanje ali izvršitev EDN v državi izvršitve se lahko odloži, kadar:

(a) bi njegova izvršitev lahko ogrožala kazensko preiskavo ali pregon v teku in sicer tako dolgo, kot država izvršitve šteje za razumno; ali

(b) se zadevni predmeti, dokumenti ali podatki že uporabljajo v drugih postopkih in sicer dokler se jih za ta namen več ne potrebuje.

2. Takoj ko razlog za odložitev preneha obstajati, organ izvršitve nemudoma sprejme ukrepe, potrebne za izvršitev EPN, in o tem obvesti organ izdaje na kakršen koli način, ki omogoča pisni zapis.

Člen 15

Obveznost obveščanja

1. Pristojni organ države izvršitve, ki prejme EPN, takoj oziroma v vsakem primeru najpozneje teden dni po prejemu EPN potrdi ta prejem tako, da pošlje izpolnjen obrazec iz priloge B. Če je bil v skladu s členom 6(2) imenovan centralni organ, ta obveznost velja tako za centralni organ kot za organ izvršitve, ki preko njega prejme EPN. V primerih iz člena 6(5) velja ta obveznost tako za pristojni organ, ki prvi prejme EPN, kot za organ izvršitve, kateremu je nalog na koncu poslan.

2. Brez poseganja v člen 9(2) organ izvršitve obvesti organ izdaje:

(a) takoj in na kakršen koli način, kadar:

(i) organ izvršitve ne more sprejeti odločitve o priznanju ali izvršitvi, ker je obrazec iz priloge nepopoln ali očitno nepravilen;

(ii) organ izvršitve pri izvrševanju EPN brez nadaljnjih poizvedovanj ugotovi, da bi bilo primerno opraviti preiskovalne ukrepe, ki na začetku niso bili predvideni, ali jih ob izdaji EPN ni bilo mogoče podrobno opredeliti, da lahko organ izdaje v konkretnem primeru sprejme nadaljnje ukrepe;

(iii) organ izvršitve ugotovi, da v posameznem primeru ne more izpolniti formalnosti in postopkov, ki jih je v skladu s členom 8 organ izdaje izrecno navedel.

Na zahtevo organa izdaje se informacije potrdijo takoj in na kakršen koli način, ki omogoča pisni zapis;

(b) takoj in na kakršen koli način, ki omogoča pisni zapis v zvezi z:

(i) kakršno koli odločitvijo, sprejeto v skladu s členom 10(1);

(ii) odložitvijo izvršitve ali priznanja EPN, razlogih za odložitve in po možnosti njenem pričakovanem trajanju.

Člen 16

Odgovornost uradnikov za kazniva dejanja

Kadar uradniki države izdaje delujejo na ozemlju države izvršitve v okviru uporabe te direktive, se glede kaznivih dejanj, storjenih proti njim ali dejanj, ki jih sami storijo, obravnavajo kot uradniki države izvršitve članice.

Člen 17

Civilnopravna odgovornost uradnikov

1. Kadar uradniki države izdaje delujejo na ozemlju države izvršitve v okviru uporabe te direktive, je za vso škodo, ki jo uradniki povzročijo med delovanjem, odgovorna država izdaje, v skladu s pravom države izvršitve.

2. Država članica, na ozemlju katere je bila povzročena škoda iz odstavka 1, to škodo poravnava pod enakimi pogoji, kot veljajo za škodo, ki jo povzročijo njeni lastni uradniki.

3. Država članica, katere uradniki povzročijo škodo kateri koli osebi na ozemlju druge države članice, tej državi članici v celoti povrne kakršne koli zneske, ki jih je ta izplačala oškodovancem ali osebam, ki so upravičene namesto njih.

4. Brez poseganja v izvrševanje svojih pravic do tretjih oseb in z izjemo odstavka 3 vsaka država članica v primeru iz odstavka 1 od druge države članice ne zahteva povračila škode, ki jo je utrpela.

Člen 18

Zaupnost

1. Vsaka država članica sprejme potrebne ukrepe, s katerimi zagotovi, da bodo organi izdaje in organi izvršitve pri izvršitvi EPN ustrezno upoštevali načelo zaupnosti preiskave.

2. Organ izvršitve v skladu z nacionalnim pravom zagotovi zaupnost vseh dejstev in vsebine EPN in razkrije samo podatke, ki so potrebni za izvršitev preiskovalnega ukrepa. Če organ izvršitve ne more izpolniti zahteve po zaupnosti, o tem takoj obvesti organ izdaje.

3. Razen če organ izvršitve odloči drugače, organ izdaje v skladu z nacionalnim pravom še naprej obravnava kot zaupne kakršne koli dokaze ali informacije, ki jih je posredoval organ izvršitve, in razkrije samo podatke, ki so potrebni za preiskavo ali postopke, opisane v EPN.

4. Vsaka država članica sprejme ustrezne ukrepe, s katerimi zagotovi, da banke zadevni stranki banke ali drugim tretjim osebam ne razkrijejo, da so bile informacije poslane državi izdaje v skladu s členi 23, 24 in 25 ali da poteka preiskava.

POGLAVJE IV

POSEBNE DOLOČBE ZA NEKATERE PREISKOVALNE UKREPE

Člen 19

Začasna premestitev oseb v priporu v državo izdaje zaradi preiskave

1. EPN se lahko izda začasno premestitev osebe, ki je v priporu v državi izvršitve, zaradi izvedbe preiskovalnega ukrepa, za katerega je prisotnost te osebe na ozemlju države izdaje zahtevana, pod pogojem, da se zagotovi njena vrnitev v roku, ki ga določi država izvršitve.

2. Poleg razlogov za zavrnitev iz člena 10(1) se lahko izvršitev EPN zavrne tudi, če:

(a) pridržana oseba ne soglaša s premestitvijo; ali

(b) bi premestitev povzročila podaljšanje njenega pripora.

3. V primeru iz odstavka 1 se tranzit pridržane osebe preko ozemlja tretje države članice odobri na podlagi zahtevka, kateremu so priloženi vsi potrebni dokumenti.

4. O praktičnih vidikihčasne premestitve osebe in datumu, do katerega se zagotovi njena vrnitve na ozemlje države izvršitve se dogovorijo zadevne države članice.

5. Razen če država članica izvršitve zahteva osvoboditev premeščene osebe, ta ostane v priporu na ozemlju države izdaje in po potrebi na ozemlju države članice, preko katere je potreben tranzit te osebe.

6. Obdobje pridržanja na ozemlju države članice izdaje se odšteje od obdobja pridržanja, ki ga je zadevna oseba že ali ga bo še morala prestati na ozemlju države članice izvršitve.

7. Premeščene osebe ni mogoče preganjati ali pridržati ali ji kakor koli omejevati osebne svobode zaradi njenih dejanj ali obsodb iz časa pred njenim odhodom na ozemlje države izvršitve in ki niso navedena v EPN.

8. Imuniteta iz odstavka 7 preneha, kadar je imela premeščena oseba v roku petnajstih zaporednih dni od datuma, ko so pravosodni organi odločili, da njena prisotnost ni več potrebna, možnost odhoda, pa je kljub temu ostala na tem ozemlju ali pa ga je zapustila in se nato nanj vrnila.

9. Stroške premestitve krije država izdaje.

Člen 20

Začasna premestitev pridržanih oseb v izvršitveno državo zaradi preiskave

1. EPN se lahko izda za začasno premestitev osebe, pridržane v državi izdaje, zaradi izvedbe preiskovalnega ukrepa, za katerega je njena prisotnost na ozemlju države izvršitve potrebna.

2. Poleg razlogov za zavrnitev iz člena 10(1) se lahko izvršitev EPN zavrne tudi, če:

(a) je za premestitev potrebno soglasje zadevne osebe in to soglasje ni bilo pridobljeno; ali

(b) če se organ izdaje in organ izvršitve ne moreta dogovoriti gledečasne premestitve.

3. Kadar se zahteva soglasje zadevne osebe, je treba organu izvršitve takoj poslati izjavo o soglasju ali njeno kopijo.

4. Vsaka država članica lahko določi, da je treba pred izvršitvijo EPN pridobiti soglasje iz odstavka 3 pod določenimi pogoji, ki so navedeni v uradnem obvestilu.

5. Za začasno premestitev v skladu s tem členom se smiselno uporabljajo odstavki 3 do 8 člena 19.

6. Stroške premestitve krije država izdaje. To ne vključuje stroškov pridržanja osebe v državi izvršitve.

Člen 21

Zaslišanje prek videokonference

1. Če morajo pravosodni organi države izdaje kot pričo ali strokovnjaka zaslišati osebo, ki se nahaja na ozemlju države izvršitve, lahko organ izdaje v primeru, če ni zaželeno ali možno, da se ta oseba pojavi na njegovem ozemlju, v skladu z odstavki 2 do 9 izda EPN za zaslišanje priče ali strokovnjaka prek videokonference.

2. Poleg razlogov za zavrnitev iz člena 10(1) se lahko izvršitev EPN zavrne tudi, če:

(a) je uporaba videokonference v nasprotju s temeljnimi načeli prava države izvršitve; ali

(b) država izvršitve nima tehničnih sredstev za izvedbo videokonference.

3. Če država izvršitve nima tehničnih sredstev za zaslišanje prek videokonference, ji takšna sredstva lahko po dogovoru zagotovi država izdaje.

4. Za primere iz odstavka 2(b) se smiselno uporablja člen 10(2).

5. V EPN, izdanem za zaslišanje prek videokonference, se navede razlog, zakaj ni zaželeno ali mogoče, da je priča ali izvedenec osebno navzoča, ter ime pravosodnega organa in oseb, ki bodo zaslišanje vodile.

6. V primeru zaslišanja prek videokonference se uporabljajo naslednja pravila:

- (a) med zaslišanjem je po potrebi ob pomoči tolmača navzoč pravosodni organ države izvršitve, ki obenem identificira zaslišano osebo ter zagotovi spoštovanje temeljnih pravnih načel države izvršitve. Če organ izvršitve meni, da so med zaslišanjem kršena temeljna načela prava države izvršitve, takoj sprejme potrebne ukrepe, s katerimi zagotovi, da se zaslišanje nadaljuje v skladu s temi načeli;
- (b) o ukrepih za zaščito zaslišane osebe se po potrebi dogovorijo pristojni organi države izdaje in države izvršitve;
- (c) zaslišanje neposredno vodi organ izdaje ali pa to poteka pod njegovim vodstvom v skladu z zakoni njegove države;
- (d) država izvršitve zaslišani osebi po potrebi zagotovi pomoč tolmača, če to zahteva država izdaje ali zaslišana oseba;
- (e) zaslišana oseba lahko uveljavlja pravico do zavrnitve pričanja, ki ji pripada po pravu bodisi države izvršitve ali države izdaje.

7. Ne glede na ukrepe za zaščito oseb, organ izvršitve ob koncu zaslišanja sestavi zapisnik, v katerem se navedejo datum in kraj zaslišanja, identiteta zaslišane osebe, identiteta in funkcija vseh ostalih oseb, udeleženih pri zaslišanju v državi izvršitve članici, morebitne dane prisege in tehnični pogoji, v katerih je zaslišanje potekalo. Organ izvršitve posreduje ta dokument organu izdaje.

8. Država izdaje povrne državi izvršitve stroške vzpostavitve video povezave, stroške v zvezi s servisiranjem video povezave v državi izvršitve, plačilo tolmačev priskrbljenih s strani države izvršitve ter nadomestila za priče in izvedence ter njihove potne stroške v državi izvršitve, razen če se slednja odreče celotnemu ali delnemu povračilu teh stroškov.

9. Vsaka država članica sprejme potrebne ukrepe, s katerimi zagotovi, da se pri zaslišanju prič ali izvedencev na njenem ozemlju v skladu s tem členom, v primeru da odklonijo pričanje, čeprav so obvezani pričati, ali da ne pričajo po resnici,

nacionalno pravo te države uporabi na enak način, kot če bi zaslišanje potekalo po nacionalnem postopku.

10. EPN se lahko izda tudi z namenom zaslišanja obtožene osebe prek videokonference. Smiselno se uporabljajo odstavki 1 do 9. Poleg razlogov za zavrnitev iz člena 10(1) se lahko izvršitev EPN zavrne tudi, če:

- (a) obtožena oseba ne soglaša z zaslišanjem; ali
- (b) bi bila izvršitev takšnega ukrepa v nasprotju s pravom države izvršitve.

Člen 22

Zaslišanje prek telefonske konference

1. Če se oseba nahaja na ozemlju ene države članice in jo morajo pravosodni organi druge države članice zaslišati kot pričo ali izvedenca, lahko organ izdaje v slednji državi članici izda EPN za zaslišanje priče ali izvedenca prek telefonske konference, kot je določeno v odstavkih 2 do 4.

2. Poleg razlogov za zavrnitev iz člena 10(1) se lahko izvršitev EPN zavrne tudi, če:

- (a) je uporaba telefonske konference v nasprotju s temeljnimi načeli prava države izvršitve; ali
- (b) priča ali izvedenec ne soglaša, da zaslišanje poteka na takšen način.

3. EPN, ki se izda za zaslišanje prek telefonske konference, vsebuje ime pravosodnega organa in oseb, ki bodo vodile zaslišanje, ter navedbo, da je priča ali izvedenec pripravljen sodelovati v zaslišanju prek telefonske konference.

4. Organ izdaje in organ izvršitve se dogovorita o praktičnih vidikih zaslišanja. Pri dogovarjanju o teh vidikih se organ izvršitve zaveže, da bo:

- (a) zadevno pričo ali izvedenca uradno obvestil o času in kraju zaslišanja;

- (b) zagotovil identifikacijo priče ali izvedenca; in
- (c) preveril, ali priča ali izvedenec soglaša z zaslišanjem prek telefonske konference.

Država izvršitve lahko svoje strinjanje v celoti ali delno pogojuje z ustreznimi določbami iz člena 21(6) in (9). Če ni dogovorjeno drugače, se smiselno uporabljajo določbe člena 21(8).

Člen 23

Informacije o bančnih računih

1. EPN se lahko izda, da bi ugotovili, ali fizična ali pravna oseba, ki je predmet kazenske preiskave, poseduje ali nadzoruje enega ali več računov, ne glede na njegovo naravo, v kateri koli banki na ozemlju države izvršitve.

2. Vsaka država članica sprejme pod pogoji iz tega člena ukrepe, ki so potrebni za zagotovitev informacij iz odstavka 1.

3. Med informacije iz odstavka 1 se vključijo tudi računi, za katere ima oseba, ki je predmet postopka, potrebna pooblastila, če je to zahtevano v EPN in se lahko ta informacija priskrbi v razumnem času.

4. Obveznost iz tega člena velja le v kolikor ima banka, ki vodi račun, te informacije na voljo.

5. Poleg razlogov za zavrnitev iz člena 10(1) se izvršitev EPN iz odstavka 1 lahko zavrne tudi, če zadevno kaznivo dejanje ni:

(a) kaznivo dejanje, za katero je predpisana kazen odvzema prostosti ali varnostni ukrep odvzema prostosti v najdaljšem trajanju najmanj štiri leta v državi izdaje in najmanj dve leti v državi izvršitve;

(b) kaznivo dejanje iz člena 4 Sklepa Sveta z dne 6. aprila 2009 o ustanovitvi Evropskega policijskega urada (Europol) (v nadaljnjem besedilu: Sklep o Europolu) ⁽¹⁾; ali

⁽¹⁾ UL L 121, 15.5.2009, str. 37.

(c) zajeto v Sklepu o Europolu, kaznivo dejanje omenjeno v Konvenciji o zaščiti finančnih interesov Evropskih skupnosti iz leta 1995 ⁽²⁾, Protokolu k navedeni konvenciji iz leta 1996 ⁽³⁾ ali Drugem protokolu k navedeni konvenciji iz leta 1997 ⁽⁴⁾.

6. Organ izdaje v EPN navede razloge, zaradi katerih meni, da bi zahtevane informacije lahko bile bistvenega pomena za preiskavo kaznivega dejanja in razloge, zaradi katerih domneva, da banke v državi izvršitve vodijo zadevni račun, ter, kolikor je možno, navede, katere banke bi to lahko zadevalo. EPN mora tudi vsebovati kakršne koli razpoložljive informacije, ki bi lahko olajšale njegovo izvršitev.

Člen 24

Informacije o bančnih transakcijah

1. EPN se lahko izda za pridobitev podrobnosti o določenih bančnih računih in bančnih transakcijah, ki so bile izvršene v določenem obdobju prek enega ali več računov, ki so v njem navedeni, vključno s podrobnostmi o računu pošiljatelja ali prejemnika.

2. Vsaka država članica sprejme pod pogoji iz tega člena ukrepe, ki so potrebni za zagotovitev informacij iz odstavka 1.

3. Obveznost iz tega člena velja le v kolikor ima banka, ki vodi račun, te informacije na voljo.

4. Država izdaje v EPN navede, zakaj so zahtevane informacije po njenem mnenju pomembne za preiskavo kaznivega dejanja.

Člen 25

Spremljanje bančnih transakcij

1. EPN se lahko izda za spremljanje bančnih transakcij, ki se v določenem obdobju izvedejo prek enega ali več računov, ki so v njem navedeni.

2. Vsaka država članica sprejme pod pogoji iz tega člena ukrepe, ki so potrebni za zagotovitev informacij iz odstavka 1.

3. Država izdaje v EPN navede, zakaj so zahtevane informacije po njenem mnenju pomembne za preiskavo kaznivega dejanja.

4. O praktičnih podrobnostih glede spremljanja se dogovorijo pristojni organi države izdaje in države izvršitve.

⁽²⁾ UL C 316, 27.11.1995, str. 49.

⁽³⁾ UL C 313, 23.10.1996, str. 2.

⁽⁴⁾ UL C 221, 19.7.1997, str. 12.

Člen 26

Nadzorovane pošiljke

1. EPN se lahko izda, da se na ozemlju države izvršitve opravi nadzorovane pošiljke.

2. Pristojni organi države izvršitve imajo pravico, da ukrepajo ter usmerjajo in nadzorujejo operacije v zvezi z izvršitvijo EPN iz odstavka 1.

Člen 27

Preiskovalni ukrepi, na podlagi katerih naj bi se v realnem času, nepretrgano in v določenem obdobju zbirali dokazi

1. Če se EPN izda za izvršitev ukrepa, vključno z ukrepi iz členov 25 in 26, na podlagi katerega naj bi se v realnem času, nepretrgoma in v določenem obdobju zbirali dokazi, se lahko poleg razlogov za zavrnitev iz člena 10(1) izvršitev EPN zavrne, če izvršitev zadevnega ukrepa ne bi bila dovoljena v podobnem nacionalnem primeru.

2. Za primere iz odstavka 1 se smiselno uporablja člen 10(2).

3. Organ izvršitve lahko izvršitev EPN iz odstavka 1 pogojuje z dogovorom o razporeditvi stroškov.

POGLAVJE V

KONČNE DOLOČBE

Člen 28

Uradna obvestila

1. Do ... (*). vsaka država članica uradno obvesti Komisijo o:

(a) organu ali organih, ki so v skladu z njenim notranjim pravnim redom pristojni v skladu s členom 2(a) in (b), kadar je ta država članica država izdaje ali država izvršitve;

(b) jezikih, ki so sprejemljivi za EPN v skladu s členom 5(2);

(c) podatkih v zvezi z določenim centralnim organom ali organi, če država članica želi izkoristiti možnost iz člena 6(2). Ti podatki so zavezujoči za organe države izdaje;

(d) zahtevi glede soglasja za premestitev zadevne osebe, če država članica želi izkoristiti možnost iz člena 20(4).

2. Države članice Komisijo obvestijo o vseh naknadnih spremembah podatkov iz odstavka 1.

3. Komisija da informacije, prejete na podlagi uporabe tega člena, na voljo vsem državam članicam in Evropski pravosodni mreži (EPM). EPM objavi informacije na spletni strani iz člena 9 Sklepa Sveta 2008/976/PNZ z dne 16. decembra 2008 o Evropski pravosodni mreži ⁽¹⁾.

Člen 29

Razmerje do drugih sporazumov in dogovorov

1. Ta direktiva od ... (*) nadomešča ustrezne določbe naslednjih konvencij, ki se uporabljajo v razmerju med državami članicami, za katere je ta direktiva zavezujoča, brez poseganja v uporabo teh določb med državami članicami in tretjimi državami ter začasno uporabo na podlagi člena 30:

— Evropska konvencija o medsebojni pravni pomoči v kazenskih zadevah z dne 20. aprila 1959 ter dodatna protokola k tej konvenciji z dne 17. marca 1978 in 8. novembra 2001 ter dvostranski sporazumi, sklenjeni na podlagi člena 26 navedene konvencije,

— Konvencija z dne 19. junija 1990 o izvajanju schengenskega sporazuma z dne 14. junija 1985,

— Konvencija z dne 29. maja 2000 o medsebojni pravni pomoči v kazenskih zadevah med državami članicami EU in protokol k tej konvenciji z dne 16. oktobra 2001.

2. Okvirni sklep 2008/978/PNZ se razveljavi. Ta direktiva se uporablja med državami članicami za zaseg dokazov in nadomešča ustrezne določbe Okvirnega sklepa 2003/577/PNZ.

3. Države članice lahko še naprej uporabljajo dvostranske ali večstranske sporazume ali dogovore, ki veljajo po ... (*), če omogočajo več kot cilji te direktive ter prispevajo k poenostavitvi ali dodatnemu pospeševanju postopkov za zbiranje dokazov.

(*) Dve leti po začetku veljavnosti te direktive.

⁽¹⁾ UL L 348, 24.12.2008, str. 130.

4. Države članice lahko po ... (*) še naprej sklepajo dvostranske ali večstranske sporazume in dogovore, če ti omogočajo preseganje ali razširitev določb te direktive ter prispevajo k poenostavitvi ali dodatnemu pospeševanju postopkov za zbiranje dokazov.

5. Države članice Komisijo do ... (**) uradno obvestijo o obstoječih sporazumih in dogovorih iz odstavka 3, ki jih želijo še naprej uporabljati. Države članice Komisijo uradno obvestijo tudi o podpisu kakršnega koli novega sporazuma ali dogovora iz odstavka 4, in sicer v roku treh mesecev.

6. Če Komisija meni, da dvostranski ali večstranski sporazum ali dogovor, o katerem je bila uradno obveščena, pogojev iz odstavkov 3 in 4 ne izpolnjuje, zadevne države članice pozove, naj zadevni sporazum ali dogovor odpovejo, spremenijo oziroma naj ga ne sklenejo.

Člen 30

Prehodna ureditev

1. Zaposila za medsebojno pomoč, prejeta pred ... (***), še naprej urejajo že obstoječi instrumenti, ki se nanašajo na medsebojno pomoč v kazenskih zadevah. Odločitve o zasegu dokazov na podlagi Okvirnega sklepa 2003/577/PNZ in prejete pred ... (***) prav tako ureja navedeni sklep.

2. Člen 7(1) se smiselno uporablja za EPN v zvezi z odločitvijo o zasegu, sprejeto na podlagi Okvirnega sklepa 2003/577/PNZ.

Člen 31

Prenos

1. Države članice sprejmejo ukrepe, potrebne za uskladitev z določbami te direktive, do ... (**).

2. Države članice se v sprejetih predpisih sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Način sklicevanja določijo države članice.

3. Države članice pošljejo generalnemu sekretariatu Sveta in Komisiji do ... (***) besedilo določb, s katerimi se v njihovo nacionalno pravo prenašajo obveznosti, ki jim jih nalaga ta direktiva.

4. Komisija do ... (****) Evropskemu parlamentu in Svetu predloži poročilo, v katerem oceni, v kolikšnem obsegu so države članice sprejele potrebne ukrepe za izpolnjevanje določb te direktive, po potrebi skupaj z zakonodajnimi predlogi.

Člen 32

Poročilo o uporabi

Komisija najpozneje pet let po datumu začetka veljavnosti te direktive Evropskemu parlamentu in Svetu predloži poročilo o uporabi te direktive, pripravljeno na podlagi kvalitativnih in kvantitativnih podatkov. Poročilu se po potrebi priložijo predlogi za spremembo te direktive.

Člen 33

Začetek veljavnosti

Ta direktiva začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 34

Naslovniki

Ta direktiva je naslovljena na države članice v skladu s Pogodbama.

V Bruslju, ...

Za Evropski parlament
Predsednik

...

Za Svet
Predsednik

...

(*) Začetek veljavnosti te direktive.

(**) Tri mesece po začetku veljavnosti te direktive.

(***) Dve leti po začetku veljavnosti te direktive.

(****) Tri leta po začetku veljavnosti te direktive.

PRILOGA A

EVROPSKI PREISKOVALNI NALOG (EPN)

Ta EPN je izdal pristojni pravosodni organ. Zahtevam, da se izvede spodaj navedeni preiskovalni ukrep ali ukrepi in da se posredujejo dokazi, pridobljeni pri izvršitvi EPN.

(A) PREISKOVALNI UKREP, KI GA JE TREBA IZVESTI**1. Opis preiskovalnega ukrepa (ukrepov), za katerega se zahteva izvršitev:**

.....

.....

.....

.....

2. Če se preiskovalni ukrep(-i) nanaša(-jo) na enega ali več spodaj navedenih posebnih preiskovalnih ukrepov, to označite v ustreznem okencu(-ih):

- Začasna premestitev oseb, ki so v priporu zaradi preiskave, v državo izdaje.
- Začasna premestitev oseb, ki so v priporu zaradi preiskave, v državo izvršitve.
- Zaslišanje prek videokonference.
- Zaslišanje prek telefonske konference.
- Informacije o bančnih računih.
- Informacije o bančnih transakcijah.
- Spremljanje bančnih transakcij.
- Nadzorovane pošiljke.
- Preiskovalni ukrepi, na podlagi katerih se dokazi zbirajo v realnem času, nepretrgano in v določenem obdobju.

3. Kjer je primerno, kraj izvršitve (če ni znan, zadnji znani kraj):

.....

.....

.....

.....

(B) IDENTITETA ZADEVNIH OSEB

Podatki o identiteti (i) fizične osebe ali (ii) pravne osebe oziroma oseb, proti katerim potekajo/lahko poteka/poteka postopek(-ki):

(i) V primeru fizične(-ih) oseb(-e)

Ime in priimek:

Ime(-na):

Dekliško ime, če obstaja:

Vzdevki, če obstajajo:

Spol:

Državljanstvo:

Datum rojstva:

Kraj rojstva:

Prebivališče in/ali znani naslov ali pa zadnji znani naslov, če trenutni naslov ni znan:

.....

Jezik(-i), ki ga (jih) oseba razume (če je znano):

.....

(ii) V primeru pravnih oseb

Ime in priimek:

Oblika pravne osebe:

Skrajšan naziv, naziv, ki se običajno uporablja, ali poslovni naziv, če se uporablja:

.....

Sedež registracije (če je na voljo):

Registrska številka (če je na voljo):

Naslov pravne osebe:

(C) PRAVOSODNI ORGAN, KI JE IZDAL EPN

Uradni naziv:

.....

Ime in priimek njegovega predstavnika:

.....

Funkcija (naziv/stopnja):

.....

Številka zadeve:

.....

Naslov:

.....

.....

Tel.: (klicna številka države) (številka omrežne skupine)

.....

Št. telefaksa: (klicna številka države) (številka omrežne skupine)

.....

E-pošta:

.....

Jeziki, v katerih se je mogoče sporazumevati z organom izdaje:

.....

Kontaktne podatke oseb(), s katero(-imi) se stopi v stik, če so potrebne dodatne informacije za izvršitev tega EPN ali da se s praktičnega vidika uredi vse potrebno za prenos dokazov:

.....

(D) POVEZAVA Z MOREBITNIM PREDHODNIM EPN

Po potrebi navedite, ali ta EPN dopolnjuje predhodni EPN in v tem primeru navedite podatke, potrebne za identifikacijo predhodnega EPN (datum izdaje takšnega EPN, organ, ki mu je bil EPN poslan, in, če je mogoče, datum pošiljanja EPN ter referenčne številke, ki sta mu jih dodelila organ izdaje in organ izvršitve).

.....

.....

.....

.....

(E) VRSTA POSTOPKA, ZA KATEREGA JE BIL EPN IZDAN

V okencu označite vrsto postopka, za katerega je bil EPN izdan:

- a) v zvezi s kazenskimi postopki, ki jih sprožijo pravosodni organi ali bi lahko bili sproženi pred njimi, v zvezi z dejanjem, kaznivim po nacionalnem pravu države izdaje; ali
- b) v postopkih pred upravnimi organi v zvezi z dejanji, ki so kazniva po nacionalni zakonodaji države izdaje, ker predstavljajo zakonske kršitve, in kadar se lahko zoper odločitev sproži postopek pred sodiščem, ki je pristojno zlasti za kazenske zadeve; ali
- c) v postopkih, ki jih sprožijo pravosodni organi v zvezi z dejanji, kaznivimi po nacionalni zakonodaji države izdaje, ker predstavljajo zakonske kršitve, in kadar se lahko zoper odločitev sproži nadaljnji postopek pred sodiščem, ki je pristojno zlasti za kazenske zadeve.

(F) RAZLOG ZA IZDAJO EPN

1. Povzetek dejstev in opis okoliščin, v katerih je(so) storjeno(-a) kaznivo(-a) dejanje(-a), na podlagi katerih je bil izdan EPN, vključno s krajem in časom, kot sta znana organu izdaje:

.....

.....

.....

.....

2. Vrsta in pravna klasifikacija kaznivega dejanj(a), ki je(so) privedel(-a) do EPN, in veljavna zakonska določba/predpis:

.....

.....

.....

.....

(G) IZVRŠITEV EPN

1. Rok za izvršitev EPN so določeni v Direktivi XXX/.../PNZ. Če je potreben krajši rok, ga navedite in utemeljite ob označbi ustreznega okenca:

Krajši rok ali določen rok: (dd/mm/llll)

Utemeljitev:

postopkovni roki

resnost kaznivega dejanja

druge posebno nujne okoliščine (podroben opis):

.....

(H) POSEBNI POGOJI IN NAČINI IZVRŠITVE

1. Označite in dopolnite, kadar je to primerno.

Zahteva se, da organ izvršitve upošteva naslednje formalnosti in postopke ⁽¹⁾:

.....

2. Označite in dopolnite, kadar je to primerno.

Zahteva se, da eden ali več organov države izdaje pomaga pristojnim organom države izvršitve pri izvršitvi EPN ⁽²⁾.

Uradni naziv zadevnega organa ali organov:

.....

Kontaktne podatki:

.....

(I) KONČNE DOLOČBE IN PODPIS.

1. Drugi podatki, pomembni za zadevo, če obstajajo:

.....

2. Podpis organa izdaje in/ali njegovega predstavnika, ki potrjuje točnost vsebine EPN:

.....

Ime in priimek:

Funkcija (naziv/stopnja):

Datum:

Uradni žig (če je na voljo):

⁽¹⁾ Predpostavlja se, da bo organ izvršitve izpolnil vse formalnosti in postopke, ki jih navede organ izdaje, razen če niso v nasprotju s temeljnimi načeli prava države izvršitve.

⁽²⁾ Ta možnost ne obsega pooblastil za kazenski pregon za organe države izdaje na ozemlju države izvršitve.

PRILOGA B

POTRDITEV PREJEMA EPN

Ta obrazec mora izpolniti organ države izvršitve, ki prejme EPN.

(A) ZADEVNI EPN

Pravosodni organ, ki je izdal EPN:

.....

Številka zadeve:

.....

Datum izdaje:

.....

Datum prejema:

.....

(B) ORGAN, KI JE PREJEL EPN ⁽¹⁾

Uradni naziv pristojnega organa:

.....

Ime in priimek njegovega predstavnika:

.....

Funkcija (naziv/stopnja):

.....

Naslov:

.....

Tel.: (klicna številka države) (številka omrežne skupine)

.....

Št. telefaksa: (klicna številka države) (številka omrežne skupine)

.....

E-pošta:

.....

Številka zadeve:

.....

Jeziki, v katerih se je mogoče sporazumevati z organom:

.....

⁽¹⁾ Ta del izpolni vsak organ, ki prejme EIO. Ta obveznost velja za organ, ki je pristojen za priznanje in izvršitev EIO, in, če je to primerno, za centralni organ ali organ, ki je posredoval EIO pristojnemu organu.

(C) (KJER JE PRIMERNO) PRISTOJNI ORGAN, KATEREMU ORGAN POD (B) POSREDUJE EPN

Uradni naziv organa:

.....

Ime in priimek njegovega predstavnika:

.....

Funkcija (naziv/stopnja):

.....

Naslov:

.....

.....

Tel.: (klicna številka države) (številka omrežne skupine)

.....

Št. telefaksa: (klicna številka države) (številka omrežne skupine)

.....

E-pošta:

.....

Datum posredovanja:

.....

(D) PODPIS IN DATUM

Podpis:

Datum:

Uradni žig (če je na voljo):